

<sida1>

Besv. d. 20. Nov.46 [[mottagarens anteckning](#)]

Höglärde Herr Magister!

För Några veckor sedan hade jag Åran emottaga Herr Magisterns Årade skrifvelse af den 7de December 1845, jämte en tryckt förteckning öfver Svenska Mossor; Men Fries Summa Vegetabilium Scandinaviæ, som enligt den handskrifna förteckningen skulle medfölja, kunde jag icke Uptäcka i detta Paket, som äfven innehöll Corspectus Hymenomycetum [?] af Lund, Salices Lapponiæ af Andersson, samt Pluntæ Vascularis Cirka Quickjock af Sistnämnde Förf. Dessutom innehöll Paketet växter, som Herr Magistern behagat meddela dels några Svenska, dels utländska av hvilka jag anammat en del som tyktes hafva den största likhet med Några af mig fundna former, för hvilket allt jag får betyga min

<sida2>

[<min> [upprepning](#)] förbindligaste tacksägelse, äfven som jag ber Herr Magistern framföra min lika förbindliga tacksägelse till Herrar Lund och Andersson, för deras meddelade arbeten, ifall De skulle vara bortreste utom Sverige, så att mina bref icke kunna träffa dem.

Hvad beträffar Herr Magisterns begäran att få ett dylikt paket, som förra gången, så vill jag i höst gå igenom mina duppletter, som blifvit samlade förr i världen, och meddela efter Magisterns förra desiderat förteckning; det som kan skäligt vara. Jag har nemligen Under de sednare Åren Upphört att samla, häldst sedan professor Wahlenberg, som förut bekostadt mina Excursioner till Norrige, Uphört med Requisitioner. Jag finner dessutom att Sederna hos den Nyare Botaniska Personalen icke svara emot deras Botaniska prætentioner. Herr Magistern fritager sig väl i brefvet från de Nyares skrifklåda, men erfarenheten visar, att man icke kan vara just så säker för en Moralisk stöld å de skrifklådiges sida, om de endast få se en växt uti en Annans herbarium. Jag har alltid Uti mina bref till Hrr Fries och Hartman Uttryckeligen förbjudit dem att publicera mina fynd, innan min egen öfvertygelse om

<sida3>

formens skiljbarhet, under fortsatta observationer, blifvit stadgad. Men de hafva tvärt emot mitt uttryckliga förbud, publicerat både likt och olikt, hvarföre de stå i ett moraliskt ansvar; Wahlenberg har Alltid respecterat första Uptäckarens rättighet, att beskrifva sina fynd, men de förenämnde Herrarne Alldrig. För menniskor hvilkas enda religion är Ambition, och som utan att sjelfva veta det, stå på en ganska låg punkt i moraliskt afseende, måste jag naturligtvis vara mörkrädd — således om Herr Magistern för egen del icke publicerar emot gifvarens Utryckliga medgifvande, så vågar jag ändock icke meddela annat än sådant, som icke kan uttämjas till Nytt, så länge som Herr Magi[-]stern icke kan vara säker för Nyfikna blickar. —

Jag har som sagt är Upphört att samla, emedan jag finner, att Vetenska[-]
]pen så som den nu handhafves, aflägsnar Menniskan ifrån Målet, gör
henne till slaf af sina nedriga Passioner, bland hvilka Ambitionen icke är
den minst nedriga. Jag har i sednare åren börjat studera Psychologi, en
vetenskap, som efter min enfaldiga tanka förer menniskan närmare till
målet för hennes önskningar än botaniken och dylika ver[l]dliga
Vetenskaper, hvilka om icke Alla Psychologiska erfarenhets rön bedraga,
lemna sina ifrigaste idkare lika nakna vid grafven, som de voro vid
födelsen. Detta hvad sjelfva grundåsikterna angår. Skulle Herr Magistern
finna lämpligt, att

<sid4>

hafva någon slags byteshandel med mig på föresagda villkor, nemligen att
jag meddelar af gamla väl determinerade saker hvad som ännu kan
återstå sen förra åren, emot det jag får igen Några Svenska växter som
dels blifvit ofullständigt samlade eller dåligt inlagde af mig, dels några af
de Nybestämde så kallade Arterna, hvarå jag framdeles skall lemna en
förteckning, så snart jag får inhändig[?] de nyaste arbetena af Hartman
och Fries — ändamålet med sådane requisitio[-]ner å min sida är endast
att få mitt svenska Herbarium Någorlunda fullständigt, för att gifva det
[<något del> överstrykta ord] något slags värde, Men ingalunda Att ockra
med Andras Uptäckter. Hvad de utländska angår, kan jag icke mycket
begagna dem, så vidt de icke tjena till Uplysning för våra inhemska
fjellväxter, i hvilket fall de vis[s]t äro goda att hafva till Jämförelse. — Af
mossor skall jag skicka Allt det jag eger och har af dupletter — men jag
tviflar att deribland förekommer Något som kan vara af intresse.

Observeras, Att när något skickas hit bör det skickas genom Professor
Carl Sundevall i Stockholm, emedan skickningar genom Hernösand äro
ganska osäkra. Om nede[r]st på Paketet skrives: genom Doctor C. J.
Wretholm i Haparanda; så kommer paketet säkert mig tillhanda, ehuru
icke så hastigt emedan communicationen mellan Haparanda och
Karesuando är ganska trög.

Framhårdar herr Magisterns ödmjukaste tjenare[.]

Kares. den 15 Septemb 1846.

L. L. Læstadius